

Savaitgalis su šeima

Tango užburia tik įsimylėjęlius

Argentinietiški šokiai įžiebia ir meilės, ir konfliktų kibirkštis

■ Tema: aistringas Elačkos ir Ostapo Benderio susitikimas.

Audriaus Kacelavičiaus nuotr.

Ingrida Mačėnė

Mikos Frankaitės spintoje – dešimtys vakarinių suknelių, nors ji retai lankosi aukštuomenės vakarėliuose. Ilgą suknią moteris apsirengia kiekvieno penktadienio vakarą. Savaitgaliais ji sukasi ant parketo.

„Šiandien dėvėsiu vienspalvę suknelę. Vakarą tema – kvėpalai“, – vilniėtė rodė veliūrinį drabužį.

Naujus marškinius apsirengs ir jos vyras rinkodaros specialistas Vytenis Graželis. Pora nekantrauja, kada pasiners į aistringus tango sukinius.

Pavydo scenos

Mika ir Vytenis tango šoka jau dešimt metų, nors savęs nelaiko patyrusiais šokėjais. Koks buvo pir-

Niekas pasaulyje negali pasakyti, kad šoki blogai. Vienintelis kriterijus – malonumas, kurį jauti.

mas kartas? „Vyras pažadėjo pažiūrėti, kaip šokamas tango, bet pats suktis ant parketo neketino. Patiko, užsikabinome, turbūt visam gyvenimui“, – šyptelėjo jauna moteris. Pašnekovė neabejoja – tai ne tik šokis, bet ir bendravimo

būdas. „Tango – ne standartinių ir dirbtinių judesių kratynys. Šokį reikia išgyventi, būtina nusiteikti“, – kalbėjo Mika.

Vyro ir moters santykiai tango aikštelėje įgauna naujų spalvų. Ar būtina mylėti žmogų, su kuriuo šoki tango? „Ne, bet partneris turi patikti, – įsitikinusi moteris. – Vieni šokėjai antrosioms pusėms leidžia atsipalaiduoti, kiti stebi ir nenuleidžia akių.“

„Jei partneris netveria kailyje, visada noriu tokių porų paklausti: jei jūs taip nepasitikite vienas kitu šokių aikštelėje, tai kas dedasi namie?“ – ne vieną pavydo sceną matė tango šokėja.

Figūra nesvarbi

Per dešimt metų Mika išmoko neįtikimų dalykų: jausti partnerį, tačiau neištirti jo glėbyje, paklusti, bet neprarasti individualumo.

„Niekas pasaulyje negali pasakyti, kad šoki blogai. Vienintelis kriterijus – malonumas, kurį jauti“, – kritikos strėles atremia šokėja.

Į tango vakarėlius susirenka įvairių moterų: žemų, aukštų, liesų, apkūnių, jaunų ir brandaus amžiaus. Tačiau visas sieja vienas dalykas, jos – išskirtinės. „Gražiems žmonėms gyvenime nereikia didelių pastangų. Tango aikštelėje ši taisyklė negalioja. Dažnai jaunuoliai atsilieka nuo vyresnių žmonių. Jei esi jaunas, dar nebūtinai lankstus, judrus ir aistringas“, – tuo ne kartą įsitikino V.Graželis.

Svajoja apie Argentina

M.Frankaitė vakarus leidžia prie ispanų kalbos vadovėlių. Ispaniškai nori skaityti apie mėgstamiausią šoki. „Yra daug įdomios literatūros.

■ Pora: M.Frankaitė ir V.Graželis sako, kad šokdami tango geriau pažino vienas kitą. Asmeninio archyvo nuotr.

Tačiau vien ispanų kalbos neužtenka. Tenka mokyti ir praėjusio šimtmečio argo“, – aiškino ji.

Pramokusi ispanų kalbos M.Frankaitė išsikėlė naują tikslą – aplankyti tango gimtinę Argentina. „Tango šokėjui aplankyti Argentiną – lyg musulmonui Meką“, – palygino moteris.

O kol kas Pietų Amerikos atmosferą kurs savo namuose. Jau įsigijo antikvarinį gramofoną, kuris padeda pajusti tikrąją praėjusio šimtmečio dvasią. „Draugai klausia, ar jis veikia, ar groja“, – M.Frankaitė prisiminė bičiulių reakciją. Ji iki šiol nenusprendė, kokią tango

dainą mėgsta labiausiai. „Nepriširsiu prie vienos melodijos. Visame pasaulyje labiausiai vertinamos ne kelios dainos, o orkestro atliekama tango muzika“, – aiškino šokėja.

Tačiau vilniečių nekamuoja priklausomybė šokiams: kai bloga nuotaika, pora lieka namie. Tačiau užsinorėję pajusti tango aistrą, klubą suranda ir užsienyje. „Susirandame vietas tango bendruomenę ir skubame į milongos vakarėlį. Mūsų draugai eina į barus, o mes – šokti. Į viešbutį grįžtame paskutiniai“, – tango suvienija net Europos sostinių gyventojus.